

liggende Omstændigheder fundet Anledning til bestemtere at fremhæve det, idet vi mene, at man ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Statskassen har Raad til at undvære nogen af de Indtægter, den nu har, ikke bør undlade at tage Hensyn til de kommunale Byrder og det Diemed, i hvilket de anvendes, og tillige tage Hensyn til Erkjendelsen af det Døstelige i, at der sker en Forandring paa dette Punkt. Naar man ser paa de kommunale Byrder, særlig dem, der hvile paa Hartkornet, tror jeg, at man ikke kan negte, at disse Byrder ere høie, og de ere derhos i Stigen. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at f. Ex. Vigningen til Kommunerne paa Hartkornet efter Gjennemsnit for hele Landet er stegen fra 14 Kr. 31 Ø. i 1870 til 18 Kr. 47 Ø. i 1879. Ogsaa Hartkornspaaligningen til Amtrepartitionsfondene er stegen i Gjennemsnit for hele Landet, nemlig fra 10 Kr. 97 Øre til 12 Kr. 87 Ø. Jeg gjør opmærksom paa, at det er Gjennemsnittet; der er jo de Kommuner, hvor man er langt ude over Gjennemsnitsbeløbet, f. Ex. i Ringkjøbing Amt, hvor Paaligningen er stegen fra 10 Kr. i 1871—72 til 17 Kr. i 1879—80. Under søger man saa, hvad disse Beløb bruges til, saa vil man finde opført Udgifter til Sindsygehøuse, til Thing- og Arresthuse, til Delinquentomkostninger, Politivæsen osv. — alle sammen Udgifter, om hvilke man maa sige, at de i allerhøieste Grad burde udredes af Statskassen. Er der Noget, der bør være Statens Opgave, er det Retsaaandhævelsen, og Udgifterne til denne bør selvfølgelig ogsaa i første Instans paahvile Staten. I det Hele taget er jo Fordelingen slet saaledes, som det er fremhævet, at Kommunerne have de stigende Udgifter og Statskassen de stigende Indtægter, og af Hensyn hertil have vi ment, at der maatte kunne være Anledning til, inden man opgiver nogen af Statskassens Indtægter, da tillige at overveie det Spørgsmaal, om ikke adskillige af de Byrder, der nu udredes af Kommunerne og hvile særlig paa Hartkornet, burde udredes direkte af Statskassen. Vi have, da det ikke fremtraadte saa bestemt og klart i vor forrige Betænkning, som vi have ment, at der var Anledning til at fremhæve det, fundet, at vi særlig burde yderligere accentuere vor Opfattelse i saa Henseende, saaledes at dette Spørgsmaal om Lettelsen af de kommunale Byrder efter vor Mening ogsaa bør tages i Betragtning ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten har Raad til at undvære nogen af sine Indtægter. Iøvrigt have vi i saa Henseende tillige udtalt, at vi kunne gaa med til Forslaget, saaledes som det foreligger; men at vi

paa dette Punkt forbeholde os hver sin Stilling. Det er dette Standpunkt, som vi fremdeles fastholde.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg saa tillade mig at sige et Par Ord om de enkelte foreliggende Forslag. Vædringsforslaget til Position 6 er stillet af Finanzministeren og tiltraadt af Udvalget. Jeg antager ikke, at det vil give Anledning til videre Dissents. Den Fordel, som den forandrede Posteringsmaade vil medføre, nemlig at man ikke spreder dette Arbejde over en Mængde forskellige Positioner, er udtryffeligt og fuldigt fremhævet i den erede Finanzministers Motivering, og vort Vædringsforslag, som den erede Finanzminister har tiltraadt, hvorefter vi foreslaa en Forhøielse af Tolden fra 8 til 10 Øre, er særlig motiveret ved, at dette simple Vædringsarbejde siges at være Gjenstand for en Maskeproduktion i udenlandske Straffeanstalter; hvorved det antages, at der kunde opstaa Fare for vort Haandværk ved en altfor stor Toldnedjættelse. I Betragtning heraf have vi ment, at der var Grund til at fastholde en Told af 10 Øre, og det have vi heller ikke troet, at Thinget vilde modsætte sig. — Vædringsforslaget til Position 8 om Ciforie- og andre Rødder, som er stillet af et Mindretal, have vi ikke kunnet gaa ind paa, da jo det høie Thing i sidste Samling netop vedtog denne Told af 1 Øre som en Beskyttelse for Ciforiedyrningen, i hvilken der fandtes forskellige Steder i Landet, navnlig i det sydlige Sjælland, at være andragt adskillige Kapitaler til Tørreovne osv., saaledes at vi mente, at de havde Krav paa, at Beskyttelsen ikke borttoges saa fuldstændigt og brat, som Tilfældet vilde være, naar Indførselen blev fri. Vi have ikke fundet nogen Grund til at fravige den tidligere Bestemmelse. — Med Hensyn til Vædringsforslaget til Position 14 om Vin, hvorefter Vin paa Føde, der har indtil og med 15 pCt. Alkohol, slipper med den tidligere foreslaaede Told af 15 Øre, medens den, der har en større Alkoholmængde, betaler 20 Øre i Told, skulle vi bemærke, at det er et Kompromisforslag. Sjøvrigt var der Strid i Udvalget. Et Mindretal vilde fastholde den høiere Told, som Ministeren havde foreslaaet, et Flertal foreslog den nedjat til 15 Øre, men Stemmerne stode imod hinanden som 22 mod 20. Der vilde altsaa være al mulig Anledning til at optage dette Spørgsmaal paany, men saa endes vi i Udvalget om denne Mellemsats, hvorefter man gjør en Sondring med Hensyn til Vinens Toldpligtighed efter Alkoholmængden, saaledes at den mere alkoholholdige